

Jaume Cabré a Hongria

«...Ez a klasszikusan olvasmányos regény az ember és a hatalom viszonyáról, bűnről és bűnhődésről, a hatalomvágy mozgatóinak végtelen banalitásáról szól. Cabré egy fiktív történet, egy szabálytalan történelmi krimi ürügyén a pozícióba kerülő ember hazugságokra épülő életét, szennyes titkait és vágyait, hiúságát, kisserűségét, korrupságát és gátlástalan karrierizmusát ábrázolja mélységes emberismerettel és finoman sziporkázó humorral.»

«...Így ír egy kortárs klasszikus.»

[*Oméltósága (Senyoria)*, fordította Tomcsányi Zsuzsanna. Budapest, Európa Könyvkiadó, 2001]

«...Minden elbeszélő csak magáról tud beszélni, a mesélésben pedig van valami mágikus: az elbeszélés teremtő, sorsformáló erejű, olyannyira, hogy nemcsak a genealógiát lehet átírni (a Gensana családról három is szerepel a könyvben), hanem a sorsot is. Fikció és valóság tehát keveredik és egymásra hat...A regény mégis az elhallgatásról, a kibeszélhetetlenségről szól...»

«...Mindettől Cabré még lehetne közepes vagy gyenge író is. Hogy nem az, az egyrészt a részleteknek köszönhető: a finom iróniának, a félszavas jellemzéseknek, az állandó elbeszélőváltó írásmódnak, a szereplők hitelességének. Másrészt Cabré előző regényéből is ismert elhallgatástechnikájának. Nem kell detektívnek lenni, hogy megtaláljuk Bolós gyilkosát. De nem is keressük, mert nem befolyásol semmit, különösen nem a múltat. Másutt is felfejtheti az ok-okozati viszonyokat, aki akarja, aki a krimi szereti - ezt Cabré ránk hagyja...»

«Harmadrészt (és számomra mindenekfelett) a szerkesztési bravúr teszi mesterművé Az eunuch árnyékát. Alban Berg Hegedűversenye ugyanis nemcsak a mottó és a negyedik fejezet cselekményének része: a regényszerkezet megegyezik a Hegedűverseny struktúrájával. Két rész, kétszer két fejezet, zenei címekkel, a hegedűversenyhez hasonlóan kevert műfajjal, zenei idézetekkel. Mindez úgy valósul meg Cabré művében, hogy egy percig sem érezzük erőltetettnek, mesterkéltnak. És a végére bachi tisztasággá, fájdalmas őszinteséggé, igazi tragédiává tisztul az előző részek kissé kaotikus világa. Nem requiem, kantáta, végén korállal, egy angyal emlékének. Miről szól tehát Az eunuch árnyéka? Bergről? Bachról? A múlttól? Rólunk? Kudarcainkról, kihagyott, elvesztett lehetőségeinkről? Vagy egyszerűen a halálról? Erre éppúgy nem tudunk pontos választ adni, mintha Berg Hegedűversenyéről kérdeznénk ugyanezt. »

[*Az eunuch árnyéka (L'ombra de l'eunuc)*, fordította Tomcsányi Zsuzsanna. Budapest, Európa Könyvkiadó, 2004]